॥ २१ ॥ इत्या०नै०भा०षडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६॥ ॥७॥ तानिति ॥१॥२॥३॥४॥५॥६॥ शामित्रंशमितुःकर्मयज्ञेपशुमारणं विवस्वतः पुत्रस्ययमस्येतिशेषः ॥७॥ तीर्थांतरमाह तस्यामिति

आचक्ष्वनहिमेब्रह्मन्रोचतेतन्मृतेऽर्जुनं ॥ वनेस्मिन्काम्यकेवासोगच्छामोन्यांदिशंप्रति ॥ २१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिधौम्य तीर्थयात्रायांषडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥७॥ ॥७॥ वैशंपायनउवाच तान्सर्वानुत्सुकान्दृष्ट्वापांडवान्दीनचेतसः॥ आश्वासयं स्तथाधौम्योबृहस्पतिसमोब्रवीत् ॥ १ ॥ ब्राह्मणानुमतान्पुण्यानाश्रमान्भरतर्षभ॥ दिशस्तीर्थानिशैलांश्चशृणुमेवदतोनघ ॥ २ ॥ यान्श्रुत्वागदतोराजन्वि शोकोभवितासिह॥ द्रौपद्याचानयासार्धंभ्रातृभिश्चनरेश्वर ॥ ३ ॥ श्रवणाच्चैवतेषांत्वंपुण्यमाप्स्यसिपांडव॥ गत्वाशतगुणंचैवतेभ्यएवनरोत्तम ॥ ४ ॥ पूर्वं प्राचींदिशंराजन्राजर्षिगणसेवितां॥ रम्यांतेकथयिष्यामियुधिष्ठिरयथास्मृति ॥ ५ ॥ तस्यांदेवर्षिजुष्टायांनैमिषंनामभारत ॥ यत्रतीर्थानिदेवानांपुण्यानि चपृथक्पृथक् ॥ ६ ॥ यत्रसागोमतीपुण्यारम्यादेवर्षिसेविता ॥ यज्ञभूमिश्चदेवानांशामित्रंचविवस्वतः ॥ ७ ॥ तस्यांगिरिवरःपुण्योगयोराजर्षिसत्कृतः॥ शिवंब्रह्मसरोयत्रसेवितंत्रिदशर्षिभिः॥ ८ ॥ यदर्थेपुरुषव्याघ्रकीर्तयंतिपुरातनाः॥ एष्टव्याबहवःपुत्रायद्येकोपिगयांव्रजेत्॥ ९ ॥ यजेतवाश्वमेधेननीलंवावृ षमुत्सृजेत्॥ उत्तारयतिसंतत्यादशपूर्वान्दशावरान्॥ १० ॥ महानदीचतत्रैवतथागयशिरोनृप॥ यत्रासौकीर्त्यतेविप्रैरक्षय्यकरणोवटः॥ ११ ॥ यत्रदत्तंपि तृभ्योन्नमक्षय्यंभवतिप्रभो॥ साचपुण्यजलातत्रफल्गुनाममहानदी॥ १२ ॥ बहुमूलफलाचापिकौशिकीभरतर्षभ॥ विश्वामित्रोध्यगाद्यत्रब्राह्मणत्वंतपोध नः॥ १३ ॥ गंगायत्रनदीपुण्यायस्यास्तीरेभगीरथः॥ अयजत्तत्रबहुभिःक्रतुभिर्भूरिदक्षिणैः॥ १४ ॥ पांचालेषुचकौरव्यकथयंत्युत्पलावनं॥ विश्वामित्रोऽयज द्यत्रपुत्रेणसहकौशिकः ॥ १५ ॥ यत्रानुवंशंभगवान्जामदग्न्यस्तथाजगौ ॥ विश्वामित्रस्यतांदृष्ट्वाविभूतिमतिमानुषीं ॥ १६ ॥ कान्यकुब्जेऽपिबत्सोमर्षि द्रेणसहकौशिकः॥ ततःक्षत्रादपाक्रामद्ब्राह्मणोस्मीतिचाब्रवीत्॥ १७ ॥ पवित्रमृषिभिर्जुष्टंपुण्यंपावनमुत्तमं॥ गंगायमुनयोर्वीरसंगमंलोकविश्रुतं॥ १८ ॥ यत्रायजतभूतात्मापूर्वमेवपितामहः॥ प्रयागमितिविख्यातंतस्माद्भरतसत्तम॥ १९ ॥ अगस्त्यस्यतुराजेंद्रतत्राश्रमवरोनृप॥ तत्तथातापसारण्यंतापसैरुप शोभितं॥ २० ॥ हिरण्यबिंदुःकथितोगिरौकालंजरेमहान्॥ आगस्त्यपर्वतोरम्यःपुण्योगिरिवरःशिवः॥ २१ ॥ तस्यांप्राच्यांदिशि राजर्षिरपिगयसंज्ञः ॥८॥९॥१०॥

॥११॥१२॥१३॥१४॥१५॥१६॥१७॥ पवित्रमिति पविर्वज्रंतत्तुल्यंजन्ममरणादिदुःखंतस्मात्त्रायतइतिपवित्रं अतएवऋषिभिर्जुष्टंसेवितं पुण्यंधर्मवृद्धिहेतुः पावनंपापनाशनं ॥१८॥१९॥२०॥२१॥

Digitized by Google